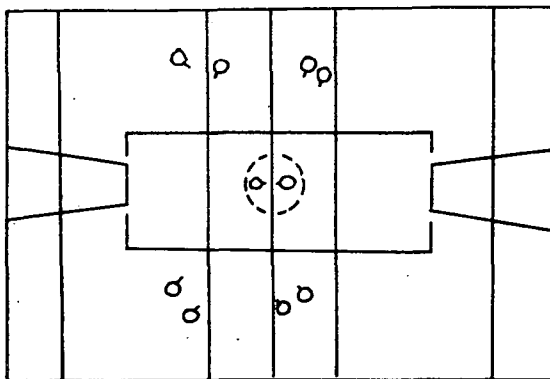

Ötödik játék: „Háromudvaros pontszerző.” (Egyéni elnevezés.)

A két szélső udvarban 4-4 tanuló (2 piros-2 kék) helyezkedik el, középen csak 2 tanuló (1 piros-1 kék) tartózkodik. Amíg a kötél tart, kötelesek az udvarukban maradni. Ha már nincs kötél (a büntetőkör közepe után), szabadon mozoghatnak a pályán.

Feladata: „Helyezkedés üres helyre, átadás üres helyen levő játékosnak.”

Értékelés: háromszor palánk dobása 1 pont; kosárba dobás 1 pont.

Ellépni, testtel védeni nem lehet.

A támadók helyzetfelismerő képességét fejleszti ez a játék. A védők próbálják a társuk labdáját a levegőben megszerezni, „elhalászni”. Minden csoport minden tagja egyenlő ideig játszik.

Nagy létszám esetén 20 percig is eltarthat ez a játék.

Hatodik, utolsó játék: „Tűz-víz-repülő.”

Itt az a csoport, amelyik téveszt, pontlevonást kap. Az első pontlevonás után a csoportok munkája láthatóan megjavul.

„Tűz” jelszóra indiánszökdelést végeznek a tanulók, az elkövetkezendő atlétikai anyag előkészítése céljából.

„Víz” vezényszóra bordásfalon függeszkednek.

„Repülő” közlésre hasonfekvésben kar- és lábemelést végeznek a tanulók.

A hátizom erősítését szolgálja ez a gyakorlat. Majd ülésben törzshajlítást végeznek előre szabadon.

Értékelés: az összes vesztett pont összesítése után (figyelembe véve a levonásokat is) az a csapat, amelyik a legtöbb pontot szerezte, az órai munkájáért ötös érdemjegyet kap.

Az órán a megterhelés kielégítőnek bizonyult. Az időbeosztás az anyagnak megfelelő volt.

A tanulók lelkes játéka biztosította az óra egész időtartamára a motíválást.

A biztos, határozott szervezés, az igazságos értékelés, közvetlen légkört teremtett a tanulókkal.

HEGEDŰS ANDRÁS NÉ

Szcgöd

Felszabadulási emlékműsor

Szavalkók: (a szereplők halkán dúdolják a dallamát).

Sej, a mi lobogónkat
fényes szelek fújják,
sej, az van arra írva:
Éljen a szabadság!

Sej, szellők, fényes szellők,
fújjátok, fújjátok,
holnapra megforgatjuk
az egész világot.

(Jankovich Ferenc: Sej, a mi lobogónkat)

Narrátor:

Kedves vendégeink, kedves nevelőink, kedves pajtások!

Ma ünnepeljük hazánk felszabadulásának 35. évfordulóját. Ünnepi műsorunkkal emlékezünk a múlt szenvedéseire, s azokra, akik küzdöttek, harcoltak azért, hogy mi békében élhessünk, s szép hazánkat építhessük.

Mind: Emlékezzünk!

Narrátor:

A háború előtt kegyetlen sorsa volt a szegény embereknek és gyermekeiknek. József Attila így vallott erről:

Szavaló:

Szeretném, ha vadalmafa lennék!
Terebélyes vadalmafa.
S hogy testemből jóllakhatna
minden éhező kisgyermek,
árnyaimmal betakarva.

Szeretném, ha vadalmafa lennék,
s minden egyes árva gyermek,
ha keserű könnye perég,
Felkeresné s könnyeivel
öntözné meg a tövemmet.

Szeretném, ha vadalmafa lennék,
mi ha majd egykor kiszárad
és a télapó kiváogat,
lángjaival felszárítná
könnycit a bús árváknak.

Narrátor:

A gyárakban gyermekek és felnőttek dolgoztak fillérékért, a napi élelemért. József Attila és nővére úgy támolygott haza a lepedőgyárból a napi 12 órai munka után a tömegszállásra, ahol „egmás hegyén-hátán éltek, mint a tyúkok az ólban, oly nyomorultak voltak... A koplalástól szédelegve feküdtek le... tehetetlen kinjukban a párna csücskét rágták a szalmazsákon.”

(József Jolán: A város peremén)

Mind: És jött a szörnyű háború!

Narrátor:

Magyarország a fasiszta Németországgal harcolt a Szovjetunió ellen.

Szavaló:

... kisdedeknek ágya felett
ágyú zengett zord éneket.
Nem vetettek, nem arattak,
csak meghaltak és sirattak.
Nem volt szüret domboldalon,
csak sóhajtás, csak siralom.
Nem szólt madár ringó ágon,
sűrű gyász ült a világon.

(Petrolay Margit: Mese az esztendőről)

Mind: (fiúk)

Minket megtörtek.
Megtörtek minket.
Börtönrácsokkal vettek körül minket.
Lenyesték szárnyait
minden kis örömünknek.
Sirokat ástak nekünk,
... Mi hittünk!
Hittük: e szörnyű kornak
egyszer majd vége lesz,
és mindannyiunknak anyja,
a Béke ölbevesz.

(Györe Imre: Virrad)

Narrátor:

1944 szeptemberében a szovjet csapatok, a Vörös Hadsereg magyar földre lépett.

Szavató:

Hej, proletár, hej, proletár!
Töröld le könnyedet,
Nyisd ki szorított öklödet,
Vedd fel újra fegyveredet!

Nézd csak, nézd csak, Kelet felől
Jön feléd a fürgeteg,
Vörös színe, véres színe
Felrázza a lelkedet.

Szavató: (A szöveg közben az *Amúri partizánok dalát* dúdolták a pajtások.)

Jöttek, mint akik azóta
nyugvást és pihenést
nem lelnek, – puszta göröngyön
háltak, havon és sáron, ahol éppen
szemüket meglepte az álom,
jöttek, jöttek csak,
törték kőnek arccal előre,
hajtották a gyűlölt
idegent, földjük taposóját...
Géppuska köpködött, bőfent a bomba,
házak recsegték, felnyögtek a fák,
De már zúdultak felfelé a dombra
a diadalmas vöröskatonák.

(Csanádi Imre: Csillag a homlokukon)

Narrátor:

1944. szeptember 23-án felszabadult Battonya, októberben Gyula, Makó, Szeged, Debrecen. Sok szovjet katona áldozta életét szabadságunkért.

Szavató:

Nyírfa leng sírjuk fölött,
Lágy szélüttem.
Aludjatok csendesen.
Aludjatok.
A nagy élet ellobog.

Hol a Don robog,
Onnan jöttek ők,
Hol a Volga ragyog-
A halálba menők.
Adj neki, magyar rög,
Lágy pihenőt.

Hisz kait érted emeltek
E seregek,
Érted aludt ki szívük,
A hős, meleg.
Édes, furcsa daluk ajkukon
többé nem remeg.

Onnan jöttek messziről
S amerre a had haladt,
Futott előlük az éj-
S elhulltak a harc alatt.
Elhulltak: s hosszú a halál.
És az élet egy pillanat.

(Fodor József: Piros fejfák)

Narrátor:

A magyar nép legjobbjainak évszázados álma valósult meg abban a napiparancsban, amelyben 1945. április 4-én bejelentették az egész világnak: a Vörös Hadsereg Magyarország egész területét felszabadította a német megszállás alól.

Mind: (lányok)

... tavasz, tavasz volt, fölszállt a füst, és
oszlott a győtrelem.
Új kor nyitánya volt-
tudod-, ma már történelem.

(Garai Gábor: Új kor nyitánya)

Énekkar: Áprilisi ünnep – Lóránd István

Narrátor:

A történelem legnagyobb háborúja, iszonyatos pusztítása után kellett az újjáépítést megkezdeni.

Mind:

Szabadság! Tégy gazdaggá minket!

Gazdagság! Tárd ki szárnyainkat!

(Váci Mihály: Szabadság! Tégy gazdaggá minket!)

Szavalók:

Szív dobban, szív dobban,
kalapács koppan, tűz lobban.
Feszül az új híd, dörög az új gyár,
virul az ország, újra él már!
Még-szebben, még-jobban
kalapács koppna, szív dobban.

Hej, rajta, hej, rajta,
kezet ád új híd két partja!
Lobog a zászló, repül az ének,
szívek a légben összeérnek.
Mély víznek két partja,
nagy erős vashíd döng rajta.

(Weöres Sándor: Építők)

... ki ekével, ki kalapáccsal, tollal,
... kinek karja van, a két kezével,
kinek karja nincs, a mosolyával,
a nap csobogó sugarával,
teljes erejéből,
kinek fényes a lelke, szépszavával,
akire hallgatnak a vizek,
az dalával szelíditse meg a vizeket,
az erős gyúrja meg a fémeket,
adjon lelket a lelkes anyagnak,
teljes erejéből,
ki ekével, ki kalapáccsal, tollal,
építse, építse, építse ezt a hazát!

(Juhász Ferenc: Kinek karja van)

Énekkar: Hivogató – Balázs Árpád

Szavalók:

Új tavasz! itt vagy, itt!
fond fűzérbe, karikába,
míg szél borzol a föld hajába,
rét és erdő ágait.

Fond fűzérbe, karikába,
új tavasz! itt vagy, itt!
rét és erdő ágait,
míg szél borzol a föld hajába.

Új tavasz! csip-csirip!
most hajlíts karikába, fűzérbe
rétet, erdőt napsütésbe,
míg madár a rügybe csíp.

Rétet, erdőt napsütésbe,
míg madár a rügybe csíp,
új tavaszi csip-csirip!
most hajlíts karikába, fűzérbe.

Rét és erdő ágait,
rétet, erdőt nap sugarába
fond koszorúba és karikába,
csípj tavasz! ott meg itt!

(Weöres Sándor: Új tavasz)

Az első osztályosok piros, fehér, zöld karikákkal mutattak be gyakorlatot Mozart: Vágyódás a tavasz után c. szerzeményére.

Szavaló:

Ó, hazám- szelíd, derengő földem-
Téged köszönt ma minden hű fiad
Élj és mosolyogj fényben és örömben
Április szabad, kék ege alatt.

(Csepeli Szabó Béla: Áprilisi nap)

A műsor elhangzott a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola I. sz. Gyakorló Általános Iskolájának alsó tagozatos április 4-i ünnepélyén.